

Verslag Workshop 1 Heemkunde Actueel I: Jonge vrijwilligers versus oude verwachtingen

De inleiders van de workshop waren twee twintigers: Bert De Smet, ondervoorzitter van de Juliaan Claerhoutkring Wielsbeke, en Rob Bartholomees, bestuurslid van de Koninklijke Heemkundige Kring Sint-Hubertus Tervuren. Bert gaf eerst uitleg over hoe de heemkundige kring in Wielsbeke evolueerde van manclubje van 60-plussers tot een divers samengestelde groep qua leeftijd én geslacht. Ook de structuren werden veranderd. Eerst werd een aparte redactieraad geïnstalleerd naast het bestuur. Daarna werden ad hoc en projectmatige werkgroepen ingevoerd. Zo konden meer mensen betrokken worden bij de werking zonder dat die per se zelf in het kernbestuur moesten zetelen.

Rob lichtte vervolgens toe hoe het binnen de Heemkundige Kring Sint-Hubertus van Tervuren tot een aparte jongerenwerkgroep is gekomen. Toen hijzelf bestuurslid werd van de heemkundige kring bestond het bestuur ook voornamelijk uit 60-plussers. Vorige jongere bestuursleden hadden al na korte tijd hun ontslag aangeboden. Rob heeft toen één van die jongeren opnieuw aangesproken met de idee om een eigen heemkundige jongerengroep op te richten. Eerst vormde de groep een aparte vereniging, die wel publiceerde in het tijdschrift van de heemkundige kring. Recent werd de heemkundige jongerengroep één van de werkgroepen van de heemkundige kring.

De twee praktijkvoorbeelden lokten heel wat vragen uit, bijvoorbeeld rond de specifieke verwachtingen van jongeren naar heemkundige kringen toe. Net als bij ouderen komt dit neer op ' bezig zijn met lokale geschiedenis', maar de manier waarop verschilt. In Wielsbeke willen de ouderen bijvoorbeeld samen discussiëren over eigen onderzoek en doen ze dit meer voor zichzelf. Jongeren willen meer aan publiekswerking doen, willen naar buiten komen en gemeenschapsvormend werken. Die verschillen in manier van werken, sluiten eigenlijk aan bij de eigenschappen van 'de nieuwe vrijwilliger' die kortere engagementen aanneemt (zoals in de cursusreeks vrijwilligers rekruteren werd uitgelegd).

In drie groepjes werd vervolgens gediscussieerd over een aantal stellingen. De stelling dat samenwerking tussen jongeren en ouderen niet lukt, werd geponeerd om de deelnemers te laten kiezen tussen een intergenerationeel bestuur en een aparte jongerenwerking. De conclusie was dat beide systemen kunnen werken; afhankelijk van de omstandigheden moet ofwel voor het ene of het andere gekozen worden. Het belangrijkste is dat jongeren zich kunnen identificeren en dat de structuur goed is uitgewerkt. De stelling dat jongeren geen interesse hebben voor heemkunde, werd niet aanvaard door de meerderheid van de deelnemers. Het moet goed aangebracht worden en men moet niet verwachten dat ze een engagement van 20 jaar aangaan. Belangrijk is om in te spelen op de noden van de 'nieuwe vrijwilliger'. Dat heemkunde niet sexy is, kan ondervangen worden door zaken te brengen zonder dat er van een bepaalde voorkennis wordt uitgegaan. Werkgroepen waar jongeren een grote rol kunnen spelen zijn ook een goede oplossing.